

84. Presuda kojom se usvaja tužbeni zahtjev

BOSNA I HERCEGOVINA

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

SREDNJOBOSANSKI KANTON / KANTON SREDIŠNJA BOSNA

OPŠTINSKI SUD U TRAVNIKU

Broj:

Travnik, godine

Opštinski sud u Travniku, po sudiji Marku Markoviću kao sudiji pojedincu, u pravnoj stvari po tužbi tužioca Zlatana Bikića iz Travnika, ulica Derviš efendije Korkuta broj 34 (u daljem tekstu: tužilac), zastupan po punomoćniku Ahmetu Softiću advokatu iz Travnika, protiv tuženog „Buna osiguranje” d.d. Sarajevo, filijala Travnik, ulica Konatur broj 12 (u daljem tekstu: tuženi), zastupan po punomoćnicima – zaposlenicima tuženog Hajriji Božić i Dragi Petroviću, nakon glavne i javne rasprave održane u ovom sudu 24. 11. 2009. godine u prisustvu punomoćnika tužioca i punomoćnika tuženog te nastavka glavne rasprave održane 22. 12. 2009. godine u prisustvu punomoćnika tužioca a u odsustvu uredno pozvanih punomoćnika tuženog, 30. 12. 2009. godine donio je

P R E S U D U

Usvaja se tužbeni zahtjev pa se obavezuje tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjena životne aktivnosti isplati iznos od 2.790 KM po polisi kolektivnog osiguranja, sa zakonskom zateznom kamatom od 3. 12. 2007. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.562,80 KM, sve u roku od 30 dana od dana dostave ove presude tuženom.

O b r a z l o ž e n j e

Podneskom zaprimljenim u ovom sudu 3. 12. 2007. godine tužilac je podnio tužbu protiv tuženog radi naknade štete. U tužbi navodi da je 9. 5. 2007. godine kao zaposlenik Olip Bosna d.o.o. u Travniku vršio redovne poslove, kada se ozlijedio tako što su ga u predjelu grudi udarile kutije sa noževima.

Preduzeće Olip Bosna d.o.o. je kod tuženog imalo zaključenu polisu kolektivnog osiguranja za posljedice nesrećnog slučaja, za trajni invaliditet od 100 %, na sumu osiguranja u iznosu od 12.400 KM, a na spisku radnika nalazio se i tužilac kao zaposleni kod Olip Bosne d.o.o. kao ugovorača osiguranja. Prilikom nezgode tužilac je, kako se dalje navodi u tužbi, doživio tjelesne povrede koje su dijagnostifikovane kao „Drainage cavi pleurale bill. sec. bullau“. Kod tužioca je tom prilikom došlo do povrede zgloba što je ostavilo trajnu invalidnost koja se ogleda u nesposobnosti za privređivanje pri poslovima koji zahtijevaju nošenje tereta i izvođenje naglih pokreta. U tužbi se navodi da je tužilac usljed udara kutija sa noževima i dizanja tereta pretrpio tjelesnu povredu koja je po tablicama kao sastavnom dijelu ugovora o zaključenoj polisi ostavila invalidnost procentualno izraženu u iznosu od 45 %. S obzirom na to da je kod tužioca došlo do oštećenja koje je ostavilo za posledicu ozljedu u vidu pucanja plućne maramice te da ovakav vid oštećenja ima za posledicu invalidnost od 45 %, tužilac, adekvatno zaključenoj polisi, potražuje nadoknadu nematerijalne štete u iznosu od 5.580 KM. Na pripremnom ročištu održanom u ovom sudu 10. 9. 2009. godine punomoćnik tužioca je u cjelosti ostao kod tužbe, kao i na glavnoj raspravi, s tim što je u nastavku glavne rasprave, održane 22. 12. 2009. godine u odsutnosti uredno pozvanih punomoćnika tuženog, smanjio tužbeni zahtjev na iznos od 2.790 KM. U završnom izlaganju punomoćnik tužioca je izjavio kako smatra da je tužilac u toku ovog postupka dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva imajući u vidu sve izvedene dokaze. Stoga je predložio sudu da usvoji tužbeni zahtjev u preciziranom iznosu, uz naknadu troškova postupka tužiocu prema troškovniku koji je punomoćnik tužioca priložio u spis.

U odgovoru na tužbu tuženi je u potpunosti osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Kao razloge za to tuženi navodi kako nakon pribavljanja mišljenja od strane cenzora medicinske struke smatra da tužbeni zahtjev nije plativ. Iz priložene medicinske dokumentacije, kako dalje navodi tuženi, vidi se da se kod tužioca radi o posljedicama TBC-a pluća, usljed čega su kod njega nastupili zdravstveni problemi prilikom rada na radnom mjestu, odnosno podizanja teškog tereta. Na pripremnom ročištu punomoćnik tuženog ostao je u cjelosti kod odgovora na tužbu, što je učinio i na glavnoj raspravi održanoj 24. 11. 2009. godine. S obzirom da uredno pozvani punomoćnici tuženog nisu pristupili na nastavak glavne rasprave 22. 12. 2009. godine, niti su opravdali nedolazak, sud je raspravu održao bez njihovog prisustva, na osnovu člana 97. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Tom odredbom propisano je da će se glavna rasprava održati bez prisustva tuženog ako je on uredno pozvan a bez opravdanog razloga ne dođe na to ročište, što je u ovom predmetu bio slučaj.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem prijave nesreće na poslu od 25. 5. 2007. godine, polise osiguranja broj 08 N 0004176 o osiguranju od posljedica nesrećnog slučaja -potpisana između preduzeća Olip Bosna Travnik i tuženog, čitanjem otpusnog lista JU Bolnica Travnik od 25. 6. 2007. godine, čitanjem nalaza Doma zdravlja Travnik od 28. 8. i 4. 9. 2007. godine, čitanjem nalaza i mišljenja ljekara specijaliste od 13. 7. i 27. 8. 2007. godine, otpusnice JU Bolnica za plućne bolesti Travnik od 1. 7. 2007. godine, nalaza specijalističke ambulante od 28. 8. 2007. godine, nalaza ispitivanja plućne funkcije kod tuženog od 26.6. 2007. godine, mišljenja medicinskog konsultanta od 11. 9. 2007. godine, rješenja Centra za socijalni rad Travnik broj 07-533-894 od 29. 1. 2009. godine, rješenja Kantonalne administrativne službe PIO Travnik broj 20-0764/07-1 od 19. 12. 2007. godine, nalaza i mišljenja ljekara cenzora od 13. 10 i 12. 12. 2007. godine, čitanjem nalaza sudsko-medicinskog vještačenja prim. dr od 18. 10. 2009. godine, kao i saslušanjem ovog vještaka.

Ocijenivši izvedene dokaze posebno i u međusobnoj vezi sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužilac 9. 5. 2007. godine bio zaposlenik u preduzeću Olip Bosna Travnik, da je ovo preduzeće u to vrijeme sa tuženim imalo zaključenu polisu kolektivnog osiguranja za osiguranje od posljedica nesrećnog slučaja, za trajni invaliditet od 100 % na sumu osiguranja u iznosu od 12.400 KM, kao i da se na spisku radnika koji su osigurani tom vrstom osiguranja nalazio i tužilac. Ove među strankama nesporne činjenice nisu u suprotnosti sa dokazima u predmetnom spisu.

Tuženi tokom postupka, u bitnom, ne spori ni to da je tužilac 9.5. 2007. godine doživio predmetnu povredu, ali navodi da zdravstveni problemi koje ima tužilac nisu uzrokovani tim događajem nego su posljedica TBC-a pluća. Zbog toga tuženi osporava u potpunosti kako osnov, tako i visinu tužbenog zahtjeva. Međutim, ove navode tuženog sud nije mogao prihvatiti s obzirom na ono što je utvrđeno sudsko – medicinskim vještačenjem koje je u ovom predmetu obavio sudski vještak medicinske struke prim. dr iz Travnika. U svom nalazu vještak, nakon što je prethodno obavio i tjelesni pregled tužioca te izvršio uvid u tužiočevu predmetnu medicinsku dokumentaciju, utvrdio je da je tužilac 9. 5. 2007. godine zadobio povrede u vidu obostranog spontanog prodora zraka u obje plućne ovojnice sa kolapsom oba plućna krila te da se radi o teškom, po život opasnom stanju. S tim u vezi vještak utvrdio je da je prilikom fizičkog napora i povećanja pritiska u plućima kod tužioca došlo do pucanja plućnih ovojnica, prodiranja vazduha u grudni prostor i posljedičnog kolapsa plućnog tkiva obostrano, što je onemogućilo normalno širenje plućnog tkiva usljed čega je ograničeno disanje. S obzirom da se radilo o rijetkom stanju, u kojem su oba plućna krila

bila u kolapsu, radilo se, kako utvrđuje vještak, o izrazito teškom, po život opasnom stanju koje se klinički rapidno pogoršavalo te je samo brza hirurška intervencija spasila tužioca od gušenja, to jest spasila mu je život. U svom nalazu vještak sasvim određeno se izjašnjava da je teški fizički napor tužioca prilikom podizanja tereta neposredno doveo do pucanja pleure (plućne ovojnice) i izazivanja pneumotoraksa sa obje strane. U tom dijelu vještak objašnjava da je pneumotoraks patološko stanje koje se može javiti i kod zdravih osoba, a i kod plućnih bolesnika te ukazuje na rezultate medicinske nauke s tim u vezi, kojom je utvrđeno da je „Činjenica (je) da izraženiji fizički napor može biti neposredni uzrok prodora zraka u pleuralni prostor“. Iz ovih razloga sud nije mogao prihvatiti nalaz ljekara cenzora, na koji se tokom postupka pozivao tuženi, a koji je u pogledu ovog suštinskog pitanja navodio da je pneumotoraks bolest, da nije povreda, da nije nezgoda te da nije predmet navedenog kolektivnog osiguranja (mišljenje ljekara cenzora prim. dr od 3. 10. 2007. godine). Ovi navodi nisu prihvaćeni jer se iz vještačenja vještaka da pouzdano zaključiti upravo suprotno, to jest da pneumotoraks nije samo bolest nego da do njega može doći i usljed izraženijeg fizičkog napora, te da je do njega (pneumotoraksa) u konkretnom slučaju došlo dijelom i na način na koji to tužilac tvrdi u tužbi, u mjeri utvrđenoj vještačenjem vještaka, o čemu će biti riječi u nastavku ovog obrazloženja.

Na osnovu priloženih nalaza ispitivanja plućne funkcije kod tužioca vidi se, kako dalje utvrđuje vještak, da se radi o teškom oštećenju plućne funkcije mješovitog tipa, što je dovelo do smanjenja opšte životne aktivnosti tužioca za 45%. Vještak u svom nalazu uzima u obzir da je tužilac pacijent koji se liječi od hronične plućne bolesti (ranije liječena tuberkuloza i KOBP), zbog čega smatra da je polovinu smanjenja plućne funkcije uzrokovala obostrana ozljeda plućne ovojnice, a druga polovina pripada hroničnoj bolesti od koje se tužilac liječi. Zbog toga vještak u zaključku nalaza utvrđuje, u skladu sa prethodno navedenim, da je ovo stanje dovelo do smanjenja opšte životne aktivnosti tužioca za 22,5 %, s obzirom na to da je utvrdio da je tužiocu polovicu smanjenja plućne funkcije, od onih 45 % smanjenja opšte životne aktivnosti, uzrokovala obostrana predmetna ozljeda plućne ovojnice, a da druga polovica pripada hroničnoj bolesti od koje se tužilac liječi. I u nastavku glavne rasprave održanom 22. 12. 2009 godine vještak je ostao kod svog pisanog nalaza.

Nalaz i mišljenje vještaka sud je u potpunosti prihvatio jer su zasnovani na relevantnoj medicinskoj dokumentaciji tužioca, pregledu tužioca od strane ovog vještaka prije izrade njegovog pisanog nalaza, kao i na rezultatima medicinske nauke o uzrocima prodiranja vazduha u pleuralni prostor čovjeka. Pored toga, prihvatajući u potpunosti nalaz vještaka

..... sud je, osim navedenih razloga, imao u vidu da je doktor vještak koji ima dugogodišnje iskustvo u obavljanju ove vrste vještačenja te da njegov nalaz u ovom predmetu nije doveden u sumnju ostalim izvedenim dokazima.

Na osnovu nalaza vještaka sud je, dakle, utvrdio da je nematerijalna šteta na strani tužioca, u vidu pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjena opšte životne aktivnosti, u uzročno – posljedičnoj vezi sa povredom plućne ovojnice koju je tužilac doživio na radu 9. 5. 2007. godine kao zaposlenik preduzeća Olip Bosna Travnik. Iz tog nalaza pouzdano proizlazi da je došlo do umanjena opšte životne aktivnosti tužioca za 45 %, a da je to umanjeno u procentu od 22,5% uzrokovano navedenom povredom plućne ovojnice tužioca na radu. S obzirom da je navedenom polisom kolektivnog osiguranja za posljedice nesrećnog slučaja sa trajnim invaliditetom od 100 % između tuženog i preduzeća Olip Bosna Travnik ugovorena suma osiguranja u iznosu od 12.400 KM, to znači da 45% umanjena opšte životne aktivnosti tužioca, kada se obračuna na navedenih 12.400 KM, daje iznos od 5.580 KM. Budući da je od tih 45 % umanjena opšte životne aktivnosti tužioca 22,5 % uzrokovano navedenom povredom na radu, to jest polovina od onih 45 %, to znači da tužiocu pripada utuženi iznos od 2.790 KM po navedenoj kolektivnoj polisi osiguranja, jer iznos od 2.790 KM predstavlja tu polovinu od onih 45 % koliko ukupno iznosi umanjeno opšte životne aktivnosti tužioca (po osnovu hronične bolesti od koje se liječi 22,5 %, a po osnovu obostrane ozljede plućne ovojnice uzrokovane na radu preostalih 22,5 %).

Polazeći, dakle, od naprijed iznesenih razloga sud smatra da je tužbeni zahtjev tužioca osnovan zbog čega ga je u cjelosti usvojio.

Odluka o troškovima postupka donijeta je na osnovu člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano da je stranka koja u cjelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove. Troškovi tužioca u ovom predmetu opredijeljeni su prema sljedećim pravnim osnovima: za sastav tužbe iznos od 240 KM, za pristup punomoćnika tužioca na pripremno ročište iznos od 240 KM, za pristup na glavnu raspravu iznos od 240 KM te za pristup na nastavak glavne rasprave iznos od 120 KM, što daje ukupni iznos od 840 KM. Ovaj iznos sud je usvojio jer, s obzirom na vrijednost predmetnog spora, ne prelazi iznos koji advokatu – punomoćniku tužioca pripada prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata . Pored toga, punomoćnik tužioca je na navedenih 840 KM obračunao i iznos poreza na dodatu vrijednost (17%) u iznosu od 142,80 KM, na šta ima pravo jer je obveznik tog poreza, što je utvrđeno na osnovu uvjerenja Uprave za indirektno oporezivanje, broj 04/1-UPJR/1-5649-2/09 od 5. 11. 2009. godine. Stoga je, s obzirom na član 29. navedene Tarife, i taj zahtjev punomoćnika tužioca pra-

vno osnovan. Kada se saberu iznosi od 840 KM i 142,80 KM dobija se iznos od 982,80 KM, na koji tužilac ima pravo dodati 250 KM troškova vještačenja od strane vještaka koje je tužilac prethodno predujmio, kao i 165 KM takse na tužbu te 165 KM takse na presudu. Kada se saberu svi ovi iznosi, dobija se ukupni iznos od 1.562,80 KM.

Odlučujući o navedenim troškovima postupka sud je postupio u skladu sa članom 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku, uzevši u obzir da troškovi koji su dosuđeni tužiocu predstavljaju troškove koji su mu bili potrebni radi vođenja ove parnice.

Određujući rok tuženom za ispunjenje utvrđenih obaveza prema tužiocu sud je postupio prema članu 179. st. 1-3. Zakona o parničnom postupku. Tim odredbama je propisano da kad se stranci u presudi nalaže izvršenje kakve činidbe određuje se i rok u kojem je tu činidbu dužna izvršiti (stav 1), rok za izvršenje konkretne činidbe – novčanog davanja od 30 dana (stav 2), koji počinje teći prvog dana nakon donošenja presude (stav 3).

S U D I J A
Marko Marković

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Novom Travniku u roku od 30 dana od dana dostave presude. Žalba se predaje putem ovog suda u tri primjerka, uz taksu na žalbu u iznosu od 330 KM.